

Sygn. akt III AUz 121/18

POSTANOWIENIE

Dnia 27 czerwca 2018r.

Sąd Apelacyjny w Gdańsku III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Michał Bober

Sędziowie: SA Lucyna Ramlo

SO del. Tomasz Koronowski (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 27 czerwca 2018r. w Gdańsku na posiedzeniu niejawnym

sprawy S. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o dodatek pielęgnacyjny

na skutek zażalenia Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

na postanowienie zawarte w punkcie 3. wyroku Sądu Okręgowego we Włocławku IV Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 8 lutego 2018r., sygn. akt IV U 455/16

postanawia:

1. zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że zasądzone od pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. na rzecz ubezpieczonej S. M. koszty zastępstwa procesowego obniżyć do kwoty 547,20 (pięćset czterdzieści siedem 20.100) złotych;

2. przyznać radcy prawnemu D. S. ze Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego we Włocławku kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych, powiększoną o stawkę o podatku od towarów i usług, tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

SSA Lucyna Ramlo SSA Michał Bober SSO del. Tomasz Koronowski

Sygn. akt III AUz 121/18

UZASADNIENIE

W dniu 30 czerwca 2016r. ubezpieczona S. M. złożyła odwołanie od decyzji z dnia 17 czerwca 2016r., znak (...), którą pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. odmówił prawa do dodatku pielęgnacyjnego.

Wyrokiem z dnia 8 lutego 2018r. Sąd Okręgowy we Włocławku przyznał ubezpieczonej wnioskowane prawo (pkt 1.), stwierdził odpowiedzialność organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji (pkt 2.) oraz zasądził od organu rentowego na rzecz ubezpieczonej kwotę 640,80 zł tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

W uzasadnieniu rozstrzygnięcia o kosztach procesu Sąd Okręgowy wskazał, że zostało ono oparte na zasadzie kosztów celowych i odpowiedzialności za wynik procesu na podstawie art. 98 kpc i art. 109 § 2 kpc, mając na uwadze złożony

wniosek fachowego pełnomocnika ubezpieczonej, a także na podstawie rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu. W konsekwencji Sąd zasądził od strony przegrywającej postępowanie w sprawie, Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T., na rzecz wygrywającej S. M. kwotę 640,80 zł. Sąd uwzględnił nakład pracy pełnomocnika i stopień skomplikowania stanu prawnego w tej sprawie, a nadto koszty dojazdu pełnomocnika na rozprawę, zgodnie z jego wnioskiem. Sąd zważył, że pełnomocnik r.pr. D. S., prowadząca kancelarię w R., była obecna na dwóch terminach rozprawy, tj. w dniu 28 grudnia 2017r. i w dniu 25 stycznia 2018r., w związku z czym poniosła koszty podróży z R. do W. i z powrotem. Odległość przebyta w związku z jednym stawiennictwem na rozprawie wynosi 56 km x 2 czyli 112 km. Pełnomocnik przebył ten dystans samochodem osobowym o pojemności silnika 1289 cm³. Zgodnie z przepisem art. 98 § 3 kpc do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata lub radcę prawnego zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony. Do wydatków pełnomocnika należą koszty stawiennictwa na rozprawie, które przysługują w stawce określonej przepisami rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 25 marca 2002 r. w sprawie warunków ustalania oraz sposobu dokonywania zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów niebędących własnością pracodawcy (Dz.U. Nr 27, poz. 271). Rozporządzenie to w § 2 przewiduje, że podlegające zwrotowi koszty używania pojazdów ustala się według stawek za 1 kilometr przebiegu pojazdu, które nie mogą być wyższe niż 0,5214 zł dla samochodu osobowego o pojemności skokowej silnika do 900 cm³ oraz 0,8358 zł dla samochodu o pojemności skokowej silnika powyżej 900 cm³.

Pozwany złożył zażalenie na opisane rozstrzygnięcie, zarzucając mu naruszenie przepisów prawa procesowego poprzez błędne zastosowanie art. 99 kpc w związku z art. 109 § 2 kpc oraz § 2 ust. 1 i 2 w związku z § 6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu. Pozwany wniósł o uchylenie zaskarżonego rozstrzygnięcia i ograniczenie zasądzonych na rzecz ubezpieczonej kosztów zastępstwa procesowego do kwoty 547,20 zł.

W uzasadnieniu zażalenia pozwany wywodził, że w wyliczenie kosztów wdarł się błąd matematyczny. Sąd przyjął słusznie, że pełnomocnik S. M. uczestniczył w dwóch rozprawach sądowych, zatem uwzględnił wynagrodzenie w wysokości 180 zł x 2 = 360 zł. Do tego doliczył zwrot kosztów podróży według pisma pełnomocnika z 25 stycznia 2018r. Pełnomocnik koszty te ustalił w kwocie 187,20 zł (tj. 93,60 zł x 2 razy), natomiast Sąd przyjął kwotę 280,80 zł (tj. 93,60 zł x 3 razy). Zdaniem organu rentowego wyliczenie kosztów winno wyglądać następująco: 180 zł x 2 = 360 zł; 93,60 zł x 2 = 187,20 zł (zgodnie z pismem pełnomocnika); razem 547,20 zł, a nie 640,80 zł, jak przyjął Sąd.

W odpowiedzi na zażalenie pełnomocnik ubezpieczonej wniósł o jego oddalenie i o przyznanie wynagrodzenia za postępowanie zażaleniowe nieopłacone ani w części, ani w całości, jak również o nieobciążanie ubezpieczonej kosztami postępowania zażaleniowego.

W uzasadnieniu stanowiska pełnomocnika skarżącej wywodzono, że Sąd Okręgowy prawidłowo ustalił wysokość wynagrodzenia pełnomocnika. Zgodnie z obowiązującym na datę złożenia odwołania § 15 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (uchylonego z dniem 2 listopada 2017r.) opłaty maksymalne wynoszą 360 zł w sprawach o świadczenia pieniężne z ubezpieczenia społecznego i zaopatrzenia emerytalnego. Niniejsze rozporządzenie zostało uchylone rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz.U. z 2016r. poz. 1715 ze zm.). Przepis intertemporalny § 22 rozporządzenia z dnia 3 października 2016r. stanowił, że do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia stosuje się przepisy dotychczasowe do czasu zakończenia postępowania w danej instancji. Stawki wynagrodzenia dla pełnomocników ustanowionych z urzędu podwyższa się o podatek VAT (§ 4 ust. 3 ww. rozporządzenia MS z dnia 22 października 2015r.). Obecnie obowiązuje 23 % stawka VAT. W niniejszej sprawie maksymalne wynagrodzenie

pełnomocnika wynosi 360 zł, Sąd może zasądzić kwotę: $360 \text{ zł} \times 23 \% \text{ VAT} = 360 + 82,80 = 442,80 \text{ zł}$. Poniesione przez pełnomocnika koszty przejazdów wynoszą 187,20 zł. Łącznie kwota wynagrodzenia wynosi 630,60 zł. Koszty listów poleconych do Sądu 10,40 zł, do ubezpieczonej 5,20 zł (koszty korespondencji przed wydaniem wyroku) - razem 15,60 zł (koszty nieobjęte wnioskiem z 25 stycznia 2018r. o zwrot kosztów).

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie było uzasadnione.

W pierwszej kolejności należy zaznaczyć, że będący radcą prawnym pełnomocnik ubezpieczonej ustanowiony z urzędu złożył jasny wniosek o przyznanie kosztów. Wskazano w nim tylko na wynagrodzenie wg norm przepisanych i zwrot wydatków związanych z przejazdami na rozprawy w wysokości 187,20 zł. Trzeba podkreślić, że pełnomocnik skarżącej nie wnosił o przyznanie wielokrotności stawki minimalnej, ani żadnych innych wydatków ponad kwotę 187,20 zł.

Z uwagi na to, że ubezpieczona jest stroną wygrywającą proces, z czym związany jest obowiązek uiszczenia kosztów zastępstwa procesowego przez stronę pozwaną, a nie przez Skarb Państwa, co do stawki wynagrodzenia radcy prawnego zastosowanie w sprawie miało rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (z uwagi na datę złożenia odwołania w brzmieniu pierwotnym – Dz.U. z 2015r. poz. 1804). Zgodnie z § 9 ust. 2 tego rozporządzenia stawka minimalna w sprawach o świadczenia pieniężne z ubezpieczenia społecznego i zaopatrzenia emerytalnego dla spraw wszczętych do 26 października 2016r. wynosiła 360 zł. Należy dodać, że przepisy tego rozporządzenia nie przewidują zwiększenia stawki o podatek od towarów i usług.

Tym samym zasądzona od organu rentowego przez Sąd Okręgowy kwota kosztów zastępstwa procesowego powinna wynosić 547,20 zł (360 zł + 187,20 zł), a nie 640,80 zł. Skutkowało to zmianą zaskarżonego rozstrzygnięcia na podstawie art. 386 § 1 kpc w związku z art. 397 § 2 kpc w sposób oczekiwany przez pozwanego.

Z uwagi na to, że w postępowaniu zażaleniowym ubezpieczona jest stroną przegrywającą, o kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej ubezpieczonej z urzędu orzeczono na podstawie § 16 ust. 2 pkt 2 w związku z § 4 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz.U. z 2016r. poz. 1715 ze zmianami).

SSA Lucyna Ramlo SSA Michał Bober SSO del. Tomasz Koronowski